

Třífázová scintigrafie skeletu v diagnostice neuropatické osteoartropatie diabetiků bylo téma, které mě na první pohled zaujalo. Představovalo pro mne možnost detailněji nahlédnout do problematiky diagnostiky této ne příliš časté komplikace diabetu. Její nedostatečně včasné rozpoznání a neadekvátně volena terapie, nevylučující mechanické zatěžování, vede ke vzniku kostních deformit a výrazně zhoršuje kvalitu života postižených osob. Naopak správná a časná diagnóza v akutním stadiu této patologie umožňuje zahájit vhodnou odlehčovací léčbu a předejít tak kostním deformacím, tudíž snížit nutnost operační korekce nebo amputace. Diagnostické metody a léčebné intervence reprezentují významnou možnost preventivního působení v rozvoji a průběhu nemoci. Mojí snahou bylo zhodnotit postavení výše uvedené radionuklidové metody v současné praxi, případně identifikovat faktory, které její užití limitují. Zároveň mě zaujala možnost porovnat dvě patologie, které někdy způsobují diferenciatně diagnostické rozpaky; a provedením retrospektivní studie zjistit, zda by se v rámci třífázové kostní scintigrafie nedaly navzájem od sebe odlišit, na základě porovnání poměrů aktivit a jejich kvantitavních změn v čase. Rozlišit osteomyelitidu od neurogení osteoartropatie je esenciální z hlediska odlišných terapeutických přístupů. V diskuzi je proto věnován prostor dalším diagnostickým metodám vhodným k odlišení těchto procesů. Po ní následuje stručný přehled terapeutických postupů a závěr.